

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 26 czerwca 2024 r.

Pozycja 171

POSTANOWIENIE z dnia 17 kwietnia 2024 r. Sygn. akt Ts 214/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej [...] Sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w W. o zbadanie zgodności:

art. 120 § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 117 § 1 w związku z art. 410 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.) „rozumian[ego] w ten sposób, że jeśli świadczenie zostało spełnione na podstawie decyzji administracyjnej, która następnie została wyeliminowana z obrotu prawnego (przez jej uchylenie lub stwierdzenie nieważności), to za początek biegu przedawnienia (wyznaczony przez odpadnięcie podstawy świadczenia) przyjmuje się wydanie decyzji ostatecznej o uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności tej decyzji, nawet jeśli taka decyzja ostateczna została zaskarżona do sądu administracyjnego i następnie wyeliminowana z obrotu prawnego”, z art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 31 ust. 3, z art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 2 oraz z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1 w związku z art. 77 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 oraz z art. 45 ust. 1 w związku z art. 177 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, alternatywnie:

art. 123 § 1 w związku z art. 120 § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 117 § 1 w związku z art. 410 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16 poz. 93, ze zm.) „w zakresie, w jakim nie uwzględnia (pomija), że w sprawach, w których początek biegu [terminu] przedawnienia ma miejsce w momencie odpadnięcia podstawy świadczenia następującego z chwilą wydania decyzji ostatecznej (ale nieprawomocnej) o uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji będącej podstawą świadczenia, zaskarżenie ostatecznej decyzji administracyjnej do sądu administracyjnego przerywa bieg terminu przedawnienia roszczenia o zwrot nienależnego świadczenia”, z art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 31 ust. 3, z art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 2, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1 w związku z art. 77 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 177 oraz z art. 32 ust. 1 i 2 w związku z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji, alternatywnie:

art. 121 w związku z art. 120 § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 117 § 1 w związku z art. 410 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16 poz. 93, ze zm.) „w zakresie, w jakim nie uwzględnia (pomija), że

w sprawach, w których początek biegu [terminu] przedawnienia ma miejsce w momencie odpadnięcia podstawy świadczenia następującego z chwilą wydania decyzji ostatecznej (ale nieprawomocnej) o uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji będącej podstawą świadczenia, zaskarżenie ostatecznej decyzji administracyjnej do sądu administracyjnego zawieszają bieg terminu przedawnienia”, z art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 31 ust. 3, z art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 2, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1 w związku z art. 77 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 177 oraz z art. 32 ust. 1 i 2 w związku z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 23 września 2022 r. (data nadania) [...] Sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w W. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia. W uzasadnieniu skargi jako ostateczne orzeczenie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji skarżąca wskazała wyrok Sądu Apelacyjnego w W. I Wydział Cywilny z 20 maja 2022 r. (sygn. akt [...]), wskazując jednocześnie, że od tego wyroku wniosła do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną.

Postanowieniem z 8 grudnia 2022 r. Trybunał Konstytucyjny, na podstawie art. 78 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), zawiesił postępowanie do czasu rozpoznania skargi kasacyjnej.

W piśmie z 1 grudnia 2023 r. (data nadania) skarżąca poinformowała Trybunał Konstytucyjny, że postanowieniem z 20 października 2023 r. (sygn. akt [...]) Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Postanowieniem z 5 marca 2024 r. Trybunał Konstytucyjny podjął zawieszony postępowanie. Trybunał uznał, że wskazane w skardze konstytucyjnej orzeczenie drugiej instancji utrzymało walor prawomocności i stanowi nadal ostateczne orzeczenie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji w związku z art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, ponieważ Sąd Najwyższy postanowieniem z 20 października 2023 r. (sygn. akt [...]) odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej skarżącej od wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z 20 maja 2022 r. (sygn. akt [...]) do rozpoznania. Okoliczność ta przemawia za podjęciem zawieszonych postępowania.

W piśmie z 11 marca 2024 r. (data nadania) zatytułowanym „Pismo Skarżącej z informacją o cofnięciu skargi konstytucyjnej” skarżąca podała, że wycofuje skargę konstytucyjną oraz wnosi o umorzenie postępowania.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Artykuł 56 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) stanowi, że do rozpoczęcia rozprawy skarżący może wycofać skargę konstytucyjną. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego prawo do cofnięcia skargi konstytucyjnej przed rozpoczęciem rozprawy mieści się w granicach swobodnego uznania skarżącego i jest odzwierciedleniem zasady dyspozycyjności, na której opiera się postępowanie przed

Trybunałem Konstytucyjnym. Cofnięcie skargi konstytucyjnej przed rozpoczęciem rozprawy nie podlega zatem kontroli Trybunału Konstytucyjnego, skutkuje natomiast zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK koniecznością umorzenia postępowania (zob. postanowienie TK z 6 lutego 2019 r., sygn. Ts 30/18, OTK ZU B/2019, poz. 75). W związku z powyższym, w myśl art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK, Trybunał Konstytucyjny umarza postępowanie na skutek cofnięcia skargi konstytucyjnej, gdy do tego cofnięcia dojdzie na etapie wstępnego rozpoznania skargi konstytucyjnej. Złożone przez pełnomocnika skarżącej w piśmie z 11 marca 2024 r. oświadczenie o cofnięciu skargi konstytucyjnej wyczerpuje zatem przesłankę, o której mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK, co stanowi podstawę umorzenia postępowania w niniejszej sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Trybunał Konstytucyjny orzekł jak w sentencji.